

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De Dei misericordia & bonitate ac longanimitate: & quòd satius sit in Dei,
quàm in hominum manus incidere. cap. c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

dixerat. Ac tum cernere erat Viduam hospitalitatis laude ipse quoque Abrahamo superiorem. Nam ille opibus atque copiis affluens, angelos hospitio excepit: hæc autem vitam ac mortem offerens, hospitalitatis officium Prophetæ præstitit. Atque intueri licebat. Naturam laborantem, ac penè oppressam, & tamen hospitalitatis munere perfurgentem. Vides proiicientia se viscera, ac Prophetam suscipientia? Vniuersam filiorum turbam sepulcra mandauit. Quantum enim ad Viduæ studium, animique inductionem attinet, illi extremum diem obierunt. Haud equidem scio quibusnam laudibus Viduam hanc efferre queam. Quoniam enim modo liberos contempsit, atque hospitalitatem coluit? Quoniam modo natura ipsa iracundia non excanduit? Quoniam modo vulua non immutata est? Quoniam modo viscera non fracta & dissoluta sunt, vniuersum filiorum gregem iam iamque fame interiturum cernentia? Verum his omnibus rebus superiorem se præbuit, ac Prophetam hospitio excepit. Posteaquam igitur accepit ac comedit Prophetæ, deinceps vicem ipsi rependit. Hospitalitatem Vidua seminavit: ac nulla interposita mora segetem pietate florentem messuit. Quid enim ait Elias? Viuit Dominus, Hydria farina non deficiet, & lecythus olei non minuetur. Ita dextra Viduæ manus torcular facta est, & sinistra area, & manipuli necessarij fructum suppeditantes, Prophetæ nimirum Viduam sensim ac tenui victu alente. Torcularis & area instar Viduæ domus facta est.

De Dei misericordia & bonitate ac longanimitate: & quòd satius sit in Dei, quàm in hominum manus incidere. CAP. C.

- D**OMINATOR Domine Deus, misericors & clemens, patiens, & multa miserationis, ac verax.
- S**ermo Domini factus est ad Gad Prophetam & Videntem Dauid, dicens, Trium tibi datur optio, elige vnum quod uoueris ex eis vt faciam tibi. Aut septem annis veniet tibi fames in terra tua: aut tribus mensibus fugies aduersarios tuos, & illi te persequentur: aut certè tribus diebus erit pestilentia in terra tua. Dixit autem Dauid, Coarctor nimis: sed melius est, vt incidam in manus Domini (multa enim sunt misericordiæ eius) quàm in manus hominum. Immisitque Dominus pestilentiam in Israël de manè vsque ad tempus constitutum, & mortui sunt ex populo, à Dan vsque Bersabee, septuaginta millia virorum. Cùmque extendisset manum suam angelus Domini super Hierusalem, vt disperderet eam, misertus est Dominus super afflictionem: & ait angelo percutienti populum, Sufficit: nunc contine manum tuam.
- Psal. 71.** Dominus iustus iudex, fortis & patiens, nunquid irascitur per singulos dies?
- 9. 24.** Secundum multitudinem iræ suæ non quæret. Reminiscere miserationum tuarum Domine. Quàm magna multitudo miserationum tuarum Domine!
- 30.** Misericordia Domini plena est terra. Homines & iumenta saluabis Domine, quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam Deus. Et tu Domine suavis & benignus, & multa misericordiæ omnibus inuocantibus te. Et tu Domine, miserator & misericors, patiens, & multa misericordiæ, & verax. Misericors & miserator Dominus, escam dedit timentibus se.
- 110.** Quis Deus similis tui, qui auferis iniquitatem, & transis peccatum reliquiarum hereditatis tuæ? Non immittet vltra furorem suum, quoniam volens misericordiam est. Reuertetur, & miserebitur nostri, deponet iniquitates nostras: & proiiciet in profundum maris omnia peccata nostra.
- Naum. 1.** Dominus patiens, & magnus fortitudine.
- Esai. 46.** Ego feci, & ego feram: ego portabo, & saluabo.
- 42.** Tacui semper, silui, patiens fui, sicut parturiens loquar: dissipabo, & absorbebo simul. Non in sempiternum litigabo, neque vsq; in finem irascar: nec vox iniuultitæ conculcabit vos. Expandi manus meas tota die ad populum incredulum,

A dulum, qui graditur in via non bona post cogitationes suas.

Misereris omnium, quia omnia potes, & dissimulas peccata hominum propter poenitentiam. *Sap. 11.*
 Parcis autem omnibus: quoniam tua sunt Domine, qui amas animas. *12.*
 Tu autem dominator virtutis, cum tranquillitate iudicas, & cum magna reuerentia disponis nos. Subest enim, cum volueris, posse. Docuisti autem populum tuum per talia opera, quoniam oportet iustum esse & humanum.

Incidemus in manus Domini, & non in manus hominum. Sicut enim maiestas eius, sic etiam misericordia eius.

Deus Solem suum oriri facit super bonos & malos: & pluit super iustos & iniustos. *Mat. 5.*

B Si vos, cum sitis mali, nostis bona data dare filiis vestris, quanto magis Pater vester, qui in caelis est, dabit bona petentibus se? *Luc. 11.*
 Tunc abierunt in locum, qui dicitur Caluarie: & illic crucifixerunt Iesum, & latrones, unum a dextris, & alterum a sinistris. Iesus autem dicebat, Pater dimitte illis, non enim sciunt quid faciunt. *23.*
 Domini nostri Iesu Christi longanimitatem, salutem existimate. *2. Pet. 3.*

Atqui non dubium est, quin is, qui bonus est, idem quoque bona largiatur. *Basilij.*

Cum multa sint, ob quae Deus in laude atque admiratione sit: tum nihil illi aequè proprium ac peculiare est, ut de omnibus bene mereri. *Na.*

C Multas atque admirandas salutis vias Deus nouo exemplo struere nouit, ad humanitatem ac facilitatem propendens.

Is, qui natura bonus est, bonorum quoque largitor sit necesse est. *Chrysof.*

Nemo ita sibi ipsi indulget, ut Deus hoc omnibus modis agit, ne quid mali perpetiamur.

Eiusmodi diuina lenitas est iis, qui ea abutuntur. Longiorem enim ipsis ad extremum poenam infert. Et quemadmodum iis, qui ad meliorem viuendi rationem se conuertunt, utilitati est: sic duris & obstinatis grauiorem cruciatum accersit. *Dei patientia impiis grauiore poenam accersit.*

Quamuis Deus peruersitatem nostram praenoscat, nunquam tamen proinde, quae sua sunt, facere desinit. Nam licet nos ipsius consilia & admonitiones repudiemus: ipse tamen benignitatis suae specimen edit. Quod si nos in maiora vitia nosmet precipites damus, huius rei culpa non in eum, qui lenitate, animique equitate usus est, conferri debet (quippe qui non eo lenitatem adhibuit ut periremus, sed ut salutem consequeremur) Verum in iis demum haeret, qui ipsius omnem orationis facultatem superanti benignitati contumeliam intulerunt.

Apud nos homines, debita exposcere, opulentia est: apud Deum autem eadem condonare, diuitiae sunt. *Diuitiae Dei quae sitae.*
 Ac nos, cum debitam pecuniam accipimus, facultatibus augemur: Deus autem, cum scelerum gratiam facit, tum denique maxime ditescit. Diuina siquidem bonitatis opes in hominum salute posita sunt, quemadmodum ait Paulus, Qui diues est in omnes qui inuocant eum.

Dei erga homines beneuolentiam omni sermonis facultate praestantiorum ex nostrorum peccatorum recordatione perspicimus.

E Id quod omni ratione bono caret, nusquam omnino, aut fuit, aut est, aut erit, aut futurum est. *Diogenes.*

Bona est Dei iustitia: & iusta ipsius bonitas est. *Clement.*

Quemadmodum lumen non est, quod non illuminat, nec res mouens, quae non motum asserat, nec quicquam amans, quod non amet: eodem modo nec bonum est, quod non utilitatem asserat, atque ad salutem ducat.

Violentia Deo non inest: at bona voluntas semper ipsi adest. *Irenaeus.*

Natura quidem ac per essentiam Deus hoc habet, ut misericordia commoueat: ut autem irascatur, non natura ipsi comparatum est, sed ob alios contingit. *Didymus.*

Ante omnia ea, quae in Deo considerantur, essentialis ipsius bonitas incedit.

Deo peculiare hoc est, ut bona quidem protendat, ac promptè largiatur: mala autem non facile inferat. *Philonis.*

Ne peccatores quidem Deus è vestigio ulciscitur: sed corrigendi errati, ac vita in melius commutanda spatium concedit.